

ΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΡΙΣΤ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΠΑΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Β. ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΟΠΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΕΡΜΟΥ

ΤΑ ΚΩΜΙΚΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Τηλεγράφημα ἐκ Βασιγκτόνος ἀγγέλλει ὅτι ὁσονούπω πρόκειται νὰ καταρτισθῇ μοίρα πηδαλιουμένων ἀεροστάτων.

— Τὰ σχέδια τοῦ νέου αὐλικοῦ θεάτρου τοῦ Μάινγκεν κατηρτίσθησαν. Τὸ νέον θέατρον θὰ περιλαμβάνει 810 ἔδρας καὶ 30 δουλικὰ θεωρεῖα. Τὸ παλαιὸν θέατρον εἶχε μόνον 620 ἔδρας. Αἱ ἐργασίαι προχωροῦσι λίαν ταχέως, ὥστε πιστεύεται ὅτι τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου θεάτρου θὰ γίνωσι τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον.

— 700,000 πρόσωπα ἀπονήσκουσι κατ' ἔτος ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐκ τούτων αἱ 600,000 ἀπονήσκουσιν ἄποροι.

— Οἱ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ταξιθεύοντες διὰ τῶν σιδηροδρόμων κατ' ἔτος ἀνέρχονται εἰς 780,000,000 περίπου.

— Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὰ ἔσδα τῶν σιδηροδρόμων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπερέβησαν τὰς 60,000,000 λίρας στερλίνας.

— Τὸ προσωπικὸν τῶν σιδηροδρόμων τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀποτελεῖται ἐκ 2,030,000 ἀτόμων, ὧν 167,000 εἰνε γυναῖκες.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΟΙ ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ

Εἶναι γνωστὴ ἤδη ἡ εἰδήσις ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι καθολικοὶ ἐλήθησαν παρὰ τοῦ Πάπα τὴν ἄδειαν ἵνα τοῦ λοιποῦ τελώσι τὰς λειτουργίας των ἐν τοῖς ναοῖς αὐτῶν ἐλληνιστὶ καὶ οὐχὶ λατινιστὶ, κατὰ τοὺς τύπους τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. Ἐκ τούτου λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἡ «Ἀμύθητος» τῆς Σμύρνης γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ἐν τούτοις, τὸ νῦν αἰτούμερον συστηματικῶς παρὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι καθολικῶν ἀνθοομήτως εἶχεν ἐπιτρέψει χάριν τῆς ἐνιαχύσεώς των εἰς τὰ δόγματά της ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία εἰς τὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἐκκλησίας αὐτῆς. Καὶ ναὶ μὲν αἱ λειτουργίαι ἐτελούντο λατινιστὶ ἀλλὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀκολουθιῶν καὶ προσευχῶν πρὸ ἐξηκονταετίας καὶ πεντηκονταετίας ἐν εἰχε μεταφρασθῇ εἰς ἐλληνικὴν ὁμιλὴν εὐληπτον καὶ κανονικὴν χάριν τῶν καθολικῶν τῶν ἀγνωστώντων εὐρωπαϊκὰς γλώσσας καὶ ὁμιλούντων μόνον τὴν ἡμετέραν. Καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἱερῶν τούτων βιβλίων εἶχον ἐκτυπωθῇ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἔχομεν δὲ πρὸ ἡμῶν μίαν ἀκριβῆ πλουσίαν συλλογὴν προσευχηταρίων καὶ διαφόρων ἀκολουθιῶν ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ αἰτησις τῶν ἐν Ἑλλάδι καθολικῶν δὲν βασίζεται ἐπὶ νέων ἀπολύτως, ἰδεὼν ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς τοῦ νὰ καταλαμβάνωσι τὰ κείμενα τῶν δεήσεών των.

Οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἀντιπολιτικῶν ἡμῶν καθολικῶν μετ' ἐλλεικτικῶν ἀγάπης ἀνε-

γίνωσκον ἄλλοτε τὰ μετ' αὐτῶν χαρὰ κτήρας μεταφρασμένα εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἐκκλησιαστικὰ ἄσματα, ἀπήγγειλον δὲ αὐτὰ ἐν πληροσύνῃ κατανόησει τῆς ἐννοίας των. Καὶ διὰ νὰ δώσωμεν ἀπλὰ παραδείγματα τῆς καλλιέργειας τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης εἰς τὰς καθολικὰς ἐκκλησίας τῶν μερῶν μας, ἀγνωστα ἵσως τῶρα εἰς νοὺς πολλοὺς, ἀντιγράφομεν ἐν τῇ ἐν ἔτει 1845 ἐκδοθείσης ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀντων. Δαμιανοῦ «Μελέτης διὰ τὴν Νεότητα» μεταφράσεις τινὰς τῶν λατινικῶν προσευχῶν.

Deus quis corda fidelium e. l. e. καὶ Sub tuum praesidium e. t. e. ἔχοντων ὧς ἑξῆς:

«Ὁ Θεὸς ὅπου ἐνουθέτηδες ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν μετ' ὃς τοῦ Ἁγίου πνεύματος δῶκε μας διὰ μέδον αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου πνεύματος τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὁρεξίν των ἁγίων πραγμάτων καὶ κάμε μας νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν χάριν των θείων του παρηγοριῶν».

«Συντρέχομεν εἰς τὴν βοήθειάν σου Ἁγία Μήτηρ τοῦ Θεοῦ μὴ ἀπορρίψης ταῖς προσευχαῖς, ὅπου σοῦ προσφέρομεν εἰς τὰς ἀνάγκας μας, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας εἰς κάθε καιρὸν, ἀπὸ κάθε κίνδυνον, ὃ Παρθένη ἐνδοξὴ καὶ εὐλογημένη».

Ἀλλὰ καὶ δολόκληρος ἡ Λατινικὴ ἀκολουθία τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος εἶχεν ἐκτυπωθῇ ἐν Βενετίᾳ κατὰ τὸ 1816 ἐν μεταφράσει Ἑλληνικῇ, γενομένη παρὰ καθολικοῦ ἐφημερίου τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ Ἑλληνικὴ αὕτη μετάφρασις φέρει τὸν ἑξῆς τίτλον:

«Ἀκολουθία τῆς Μεγάλης ἐβδομάδος, μεταφρασμένη ἀπὸ τοῦ Λατινικοῦ εἰς τὸ ἀπλοῦν Ῥωμαϊκὸν μετ' ὁποιοῦν καὶ ἐξηγήσεις, ἀφιερωμένη εἰς τοὺς Ἀρχόντας καὶ Ἀρχοντίδας Λατίνους τῆς Θεσσαλονίκης παρὰ τοῦ Φραντσίσκου Καραπέτρου, ἐφημερίου τῆς ἰδίας πόλεως. Ἐν Βενετίᾳ, τυπογραφία Πικκόττι 1816».

Οὕτω ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν οἱ Ἕλληνες καθολικοὶ δὲν ἀπεσπάρθησαν ἀπὸ τὴν χρῆσιν τῆς λαλούμενης γλώσσης των, ἣν εἶχον εἰσαγάγῃ καὶ εἰς τὴν λατρείαν των. Τὰ νῦν διαβήματα τῶν ἐν Ἑλλάδι καθολικῶν παρὰ τῇ Ἁγίᾳ Ἐδρᾷ, εἶνε μία συστηματοποίησις τῶν ἄλλοτε δι' ἄλλους λόγους γενομένων, ἀποδεικνύουσι δὲ ὅτι οἱ Ἕλληνες καθολικοὶ κατανόουσι τοὺς δεσμούς, οἵτινες ἐνοῦσιν αὐτοὺς, λόγῳ γλώσσης καὶ καταγωγῆς, πρὸς τοὺς ὁμοδόξους ἐν Χριστῷ ἀδελφούς των, πρᾶγμα, ὅπερ σὺν τῷ χρόνῳ θέλει ἐνισχύσῃ τοὺς δεσμούς τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, κατὰ τὸ θεῖον λόγιον τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

— Ἐλεημοσύνη Χριστιανοὶ, βοηθήστε τὸν δυστυχισμένον, ὃ ὁποῖος ἐχρεωκόπησε διότι εἶχε τὴν ἀνοησίαν νὰ κατεβῇ εἰς τὸ Φάληρον, καὶ νὰ

— Ἐλεημοσύνη Χριστιανοί, βοηθήστε τὸν δυστυχισμένον, ὁ ὅποιος ἐχρεωκόπησε διότι εἶχε τὴν ἀνοησίαν νὰ κατεβῇ εἰς τὸ Φάληρον, καὶ νὰ φάγῃ μίαν φορὰν, εἰς ἓνα ρεστορὰν παραθαλάσσιον! . . .

Τὶ ἔφαγαν αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις, μετὰ τὴν ἀνικήρουσιν τοῦ Συντάγματος ἐν Τουρκίᾳ. Ἡ χυλόπηττα αὐτὴ, παρεσκευάσθη ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν διπλωματίαν, μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς μαγειρικῆς . . .

χρόνου, ἴσως δὲ καὶ ἀνυπάρχου ὁ σινικὸς στρατὸς δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νῆ μετορθῇ μαζὶ των. Δὲ διευθύνουν τὴν Κίναν ἀφ' ὕψους, θὰ τῇ δώσουν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἶνε οἱ πρῶτοι ἀλλὰ δὲν θὰ τὴν πολεμήσουν ἐκτός ἐάν ἤρχετο ποτε νὰ τοῖς διαμριβητήσῃ σοβαρῶς πὰ π. ωτεία ταῦτα· καὶ τότε δὲ ἀκόμη τὴν Ρωσίαν θὰ ἐφοβῶντο. Ἡ διπλωσάσις τῆς υπερσιβηρείου γραμμῆς τοὺς ἀπασχολεῖ περισσότερο, ἔστε βέβαιοι παρὰ ἡ ἀφίξις τοῦ ἀμερικανικοῦ στόλου εἰς τὸν Εἰρηνικόν.

Ἄν τῇ πολιτικῇ ταύτῃ ἀσυνεπείᾳ, ὑπάρχει καὶ ἄλλη ὄχι ὀλιγότερον σπουδαία οικονομικῆς φύσεως. Ὁ πόλεμος οὗτος θὰ ἦτο καταστροφὴ πρῶτον δὲν ὑπάρχει ἐλπίς ἀποζημιώσεως βεβαίως. Ἐπιχειρήσεις ἀπομεμικρω-

σμένοι καὶ λίαν δαπανηραὶ διὰ τὸν στόλον, ὑπὲρ ταύτην δὲ καταστροφὴ τοῦ μετὰ τῆς Ἀμερικῆς ἐμπορίου. Τὸ ἐμπόριον ὅμως τοῦτο εἶνε τὸ σημαντικώτερον τῆς Ἰαπωνίας. Συμβουλευθῆτε τὰς στατιστικὰς τῶν τελωνσίων τῆς Ἰαπωνίας· καὶ ἴδετε τὴν θέσιν ἣν κατέχουσιν ἐν τῷ τοπικῷ ἐμπορίῳ τὸσον εἰς εἰσαγωγὴν ὅσον καὶ ἐξαγωγὴν αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι. Ἡ Ἰαπωνία ὅμως ἐξ ἀπόψεως οικονομικῆς εἶνε λαὸς νῦν ἐρχόμενος. Ὅτι τῇ λείπει πρὸς τὸ παρὸν διὰ νὰ γίνῃ μέγας λαὸς εἶνε ὁ πλοῦτος. Ὁ μετὰ τῆς Ἀμερικῆς πόλεμος θὰ ἐπὶνεγενεῖν εἰς τὸ ἐμπόριον των καὶ τὴν γεννωμένην βιομηχανίαν του θανάσιμον πλῆγμα. Τοῦτο μόνον θὰ ἤρκει νὰ ἐξηγήσῃ διὰ τὸν πόλεμον οὗτον ἐν τῇ Ἰαπωνίᾳ δὲν εἶνε φίλος τῇ λαῷ.

Εἰς τὸν ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ.

ΚΡΥΣΗ ΓΟΝΔΟΛΑ,

αυμάσιον Ἑνετικὸν μυθιστόρημα, μὲ σειρὰν πρωτοτύπων, χρωματιστῶν εἰκόνων

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΑΚΡΙΣΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΥ ΚΑΒΒΑΔΙΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Θ'.

Ἀλλὰ τίς πταίει διὰ τὴν θλιβερὰν ταύτην κατάστασιν τοῦ Μουσείου; νὰ ἀρχίσωμεν νὰ τὰ διηγηθῶμεν ἐξ ἀρχῆς; ἀλλ' ἄχαρις ἀποβαίνει ἡμῖν ὁ ἀγὼν, καὶ ἀνωφελὴς ὁ χρένος, ἐν ἀπὸ ἄλλης ἐργασίας χραιρουντες δαπανῶμεν.

Ἐπείσθημεν, καὶ ἐπέισθημεν ἀκραδάντως· οὐδεὶς με αλείτερος ἐχθρὸς τῶν μνημείων τῆς Χριστ. ἀρχαιότητος ὑπάρχει ἀπὸ ἐκεῖνον ἀκριβῶς, ὅστις ἐκρεπε νὰ εἶνε πατήρ καὶ φίλος. Καὶ ὅμως πῶς σὰς φαίνεται συχνὰ νὰ δημοσιεύηται ἡ πρὸς τὰς χριστ. ἀρχαιότητας στοργὴ αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ διωμαρτῆται διὰ τὴν συκοφαντίαν καὶ εἰρωνείαν.

Τεσσαρες ὑπουργοὶ ὁ κ. Δομβάρδος, ὁ κ. Φαρμακόπουλος, ὁ κ. Στεφανόπουλος μετὰ τοῦ Τρικούπη εἶδον ἐπεσκεύεθησαν τὸ Μουσεῖον καὶ ἡμᾶς συνεχάρησαν εὐλικρινῶς ἀπὸ καρδίας διὰ τὸν διασωθέντα ἡθικὸν καὶ ὕλικόν πλοῦτον τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀλλὰ τί μὲ τοῦτο;

Ἡ Γεν. Ἐφορεία τὸν περιφρονεῖ, τὸν θεωρεῖ ἀνάξιον λόγου, θεωρεῖ ἴσως τὰς μεμβράνας καὶ τὸ ποτήριον τοῦ Διάκου ὡς ἀνάξιον πρὸ μιᾶς Ταναγραίας κούκλας. Τὸν παρεκάλεσαν οἱ ἀνωτέρω ὑπουργοί, ἀλλ' οὐδὲν κατάρθωσαν πρὸ τοῦ συνεχοῦς καὶ ἰσοβίου ὑπουργοῦ τούτου· παρενέβη ὁ Ἅγιος Μητροπολίτης ὡς ἐπίτημος τῆς Ἐταιρείας Προέδρος, ἀλλ' οὐδὲν ἔπραξεν, παρενέβησαν φίλοι οὐδὲν κατάρθωσαν! καὶ ὅμως ὁ κ. Καββαδίας αἰσθάνεται στοργὴν καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος φροντίζει πρὸς διάσωσιν τῶν

μνημείων τῆς χριστ. ἀρχαιολογίας καὶ τέχνης!

Εἶπον καὶ ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν, ὦ τί δὲν θὰ εἶχεν καταρθῶσαι ἡ πτωχὴ Χριστ. Ἀρχ. Ἐταιρεία, ἂν ἐπὶ τοῦ στήθους ταύτης ἀληθῶς μετὰ τοσαύτης στοργῆς δὲν ἐπεκάθητο ὁ ἄνθρωπος οὗτος! ἦλθεν ὅμως ἡ ἐποχὴ, καὶ ἡ ἐποχὴ αὕτη εἶναι ἡ 25ετηρίς τῆς Χριστ. Ἀρχ. Ἐταιρείας, καθ' ἣν θέλομεν ἀφ' ἐνὸς δεῖξει τὴν κολοσσισίαν ἐργασίαν, ἣν ἐν συνεχεῖ διωγμῷ ὑπὸ μόνον τοῦ ἀνθρώπου τούτου, (ἀλλ' ἀνθρώπου Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων) συνετέλεσεν ἡ Χριστ. Ἐταιρεία, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ δημοσιεύσωμεν ὅλας τὰς ριθήσεις, τὰς παρακλήσεις, τὰς ἰκεσίας τῆς Χριστ. Ἀρχ. Ἐταιρείας πρὸς διάσωσιν ταύτης ταύτης ἡ ἐκείνης τῆς πολυτίμου Χριστ. Ἀρχαιότητος.

✱

Καὶ ἡ ἱστορία θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ Χριστιανικοῦ Παρθενῶνος! Τίς θὰ πιστεύσῃ; καὶ ὅμως εἶναι γεγονός! Ὅτε ἡμεῖς ἐπανήλθομεν ἐκ Γερμανίας διωρισθήμεν τὸ πρῶτον ἔφορος τῶν Χριστιανικῶν ἰδίως μνημείων τοῦ Κράτους.

(Διὰ τὴν δὲν παρεμείναμεν, διὰ τὴν ἡναγκάσθημεν νὰ παραιτηθῶμεν; Τί ὑπεβύλλομεν διηγεσθῶς καὶ τί ἀπερρίπτετο εἰς τὸν καιῶσαν τῶν ἀρχαίων διηγεστέρον, αὐτὰ ὅλα δηλώσει ἰδίᾳ μονογραφίᾳ ὑπὸ τὸν τίτλον ἴσως τὸ «Μαυρολόγιον τῶν Χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων ἐπὶ Γενικοῦ Ἐφόρου Καββαδίου.»)

✱

Πλήρης τότε ζήλου, πλήρης ἐνθέου ζήλου, πλήρης ὑπερηφανείας ἀνέβαινον εἰς τὸν Παρθενῶνα, καὶ ἐκ τῶν πρώτων μου καθημόντων ἐθεώρησα νὰ χωρίσω καὶ διασώσω τὰ χριστιανικὰ λείψανα τοῦ χριστιανικοῦ Παρθενῶνος, καὶ ἦσαν τότε πολλὰ, πάμπολλα. Ἡ Ἀκρόπολις δὲν εἶχε καθαρισθῇ. Ἐργασίᾳ συστηματικῇ διὰ τῶν φάτων τῶν ξένων δὲν εἶχεν ἀκόμη γίνῃ. Ἐνθυμοῦνται οἱ ὀλίγον πρεσβύτεροι τὴν πληθύν των Χριστιανικῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν ἀναγλύφων, αἵτινα ἔκειντο πρὸ τῶν προπυλαίων

(Συλλογὴ Πιπτάκη, Κουμανούδι) καὶ ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος. Ἦρχισα λοιπὸν περισυλλέγων τὰ χριστιανικὰ λείψανα τοῦ μεγαθηρίου τούτου τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὶ εὗρισκον; τὰ στήθεα τῶν καγέλων τοῦ ἱεροῦ βήματος, τὰ θωράκια τῶν διαστόλων, τεμάχια τούτων, κισινόβρανα, τεμάχια τοῦ ἱεροῦ ΚΟΣΜΗΤΟΥ τοῦ Παρθενῶνος, μικρὰ περιόμφα κισινόβρανα (καθ' ἡμᾶς ποὺν πιθανὸν τοῦ κισνώριου τοῦ Παρθενῶνος) κτλ.

Ἀνεξήταζον εἶτα τὰ τεῖχη τῆς Ἀκροπόλεως, ὅτινα εἰς ὕψος 1 περικύβητον μέτρον πλάτος Β. καὶ Ν. εἶχον ἐπάλξεις, καὶ οὐδέποτε ἢ ἀλημονήσω ὅτι μίαν ἡμέραν ἐπὶ τοῦ Β. τοίχου καὶ ἄλλην ἐπὶ τοῦ Ν. ἀνεῦρον τεμάχια πλατὺς ὠραίου Βυζαντινοῦ σχεδιογραφήματος, ὅτινα συναρμολογήσας εἶδον ὅτι ἀπετέλουν ἓν. Ποία ἦτο ἡ χαρὰ μου τὴν ἡμέραν ἐκείνην δὲν περιγράφεται, ἡ περίστασις αὕτη μὲ ἀνεθάρρυνεν καὶ ἠρέσκειν εἶτα συστηματικῶς ἀναζητῶν καὶ συναρμολογῶν χριστιανικὰ τεμάχια, εἰς τρόπον ὥστε ἂν ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ τις τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ χριστιανικοῦ Παρθενῶνος, δὲν εἶχα ἢ νὰ τοποθετήσω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὰ χριστιανικὰ αὐτὰ λείψανα, δι' ὧν συνεπληροῦτο τὸ ἄδυτον τὰ στήθεα καὶ θεάστυλα κλπ.

Καὶ τί ἐγένοντο ταῦτα πάντα; Δὲν θὰ λημονήσω, ὅτι καταβαίνων μετὰ τοῦ κ. Καββαδίου ἀπὸ τῆς Ἀνδρόπολις, ἐκεῖ που

περὶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Σεραφεῖμ, τῷ ἔλεγον δι' οὗτὰ πρέπει νὰ φροντισώμεν νὰ τὰ διασωσώμεν, τῷ ἀνέφερον τὶ ἀνεῦρον, δι' ἐνχαρίτως; ὅς ἀναφέρω ὅτι σήμερον εὗρον τοῦτο, ὅτι συνεπλήρωσα ἐκεῖνο, ὅτι μὲ μοῦτρα, ὡς πάντοτε, κομμάσματα, ἤκουσα τὴν κατὰ δίκην μου, ἥν διὰ Γερμανικοῦ λογίου προσημύατο, «ἀφες τὰ χριστιανικὰ» Kurz und gut (μὲν γὰρ πάντα). Θὰ ἀναλάβῃς ὑπερησπῖαν τῶν ἀρχαίων μνημείων;—καὶ ἀλλὰ δὲν τὴν ἐννοῶ, τῷ ἔλεγον πῶς θέλεις, ὁ ἐπιστήμων πρέπει νὰ γνωρίζῃ τι γνωρίζει καὶ τί δὲν γνωρίζει.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἡμεῖς ἐκλήθημεν εἰς ἄλλην ὑπερησπῖαν, τὰ δὲ χριστιανικὰ τεμάχια, ὡς ἀχρηστα, τῇδε κακεῖσε ἐξηφανίσθησαν; ἐπὶ δὲ καὶ πλεον ἐτι δὲν εἶχον τὴν δύναμιν νὰ ἀναβῶ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ μόνον κάτωθεν ἀπὸ τῆς πόλεως δὲ λάτῃς ἐγὼ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὠραίου, προσέβλεπον τὸν Παρθενῶνα καὶ παρεκάλουν τὸν Ὑψιστον ὅπως φωτίσῃ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, καὶ μνημύσῃ ἐπὶ τέλους καὶ περὶ τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄλλ' ἐπὶ πολὺ τὸ διαθερμαίνον ἡμᾶς αἰσθημα καὶ πρὸ παντὸς ὁ πόθος ἀπεμάκρυνεν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ θέματός μας,

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ

Ὑφηγητὴς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας

ἐλπίδας, ὅτι ἡ κατάστασις κάπως θὰ βελτιωθῇ, πιστεύομεν ὅτι καὶ ἡ μετανάστευσις αὕτη θὰ μεταστῇ, θὰ μείνῃ δ' ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν νέοι ἄλκιμοι, τῶν ὁποίων ἔχομεν ἀνάγκην ἐδῶ εἰς τοὺς περὶ ἡμᾶς τόπους.

Ο, ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ μὲ τὸν σιδηρόδρομον Ἀδρίστis εἶνε ἀρκετὰ περιέργον. Ἡ κυβερνήσις, καλ' ἂ ἐγάρη, δὲν παρεκλινάει μὲν αὐτὸν ἐπιστήμῃς, ἅτε μὴ θεωροῦσα αὐτὸν καλῶς κατεσκευασμένον, ἐν τούτοις δίδει τὴν ἀδειαν εἰς τὴν ἐταιρείαν νὰ τὸν ἐκμεταλλευσθῇ. Δηλαδή ἡ κυβερνήσις κατὰ βῆθος προϊσταται σχεπτομένη: ὥς εἰσπράξῃ ἡ ἐταιρεία χρήματα, διότι πιθανὸν νὰ τῆς χρειάζονται, ἀλλ' ὥς σκοτώνονται καὶ ἄνθρωποι. Διότι ἄλλην λογικὴν δὲν ἔχει ἡ γνώμη αὕτη τῆς κυβερνήσεως, ἂν ὀρθῶς μετεδόχῃ.

Ἐπειτα σιδηρόδρομος εἰς τὸν ὁποῖον ἡ τρίτη θέσις ἀπ' ὅθων εἰς Ἀδρίστis στοιχίζει εἰκοσι δύο (ἑκοσὶ 22) φράγκα, δὲν εἶνε σιδηρόδρομος εὐκόλυνων τὴν συγκοινωνίαν, ἀλλὰ μέθοδος ἀποστολεμῶν τὰ βαλλάντια τῆς λαϊκῆς τάξεως ἐπ' ὀφελείᾳ τῆς ἐταιρείας.

Ἀμαρτωλὴ γυναικὴ!

ΟΣΟΙ συνέπεσε νὰ εὐρεθοῦν εἰς τὴν ἐξοχὴν γῆς τὸ ἀπόγευμα, καθ' ἣν ὥραν ἔφραγε—διότι ἔβρεξε γῆς εἰς τὴν ἐξοχὴν—παρέστησαν πρὸ ὠραίου φυσικοῦ φαινομένου. Ἦτο ἀπόλαυσις ἀληθῆς. Ἡ βροχὴ εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Πεντέλης δὲν ἦτο μεγάλη, ἀλλ' ἦτο ἀρκετὴ δροσιτικὴ καὶ ἀνακουφιστικὴ, καθαρίζουσα τὴν ἀτμοσφαιρὰν καὶ ἐξυμιάζουσα τὸ περιβάλλον. Τὸ φύλλωμα τῶν δένδρων ἔλαμπε μὲ ὠραίων χρωμάτων, ὑπὸ τῆς βροχῆς ζωογονηθέν. Ἐξαιρετικῶς δὲ ἡ πεύκη, τὸ λεπτὸν, τὸ ἀριστοκρατικὸν καὶ ἀρωματικὸς

εἰς τὴν πλήθυνσιν μὲν αὐτῶν, εἰς τὴν πρόδοσιν δὲ τοῦ χωρίου.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ τερπνὸν Χαλάνδρι δι' αἰῶς ἐλήφθη ἡ πρόνοια αὕτη, καὶ εἶνε ἡ ἐταιρεία ἀξίεπαινος. Ἀλλὰ διατὶ τὸ Μαρούσι, τὸ λαμπρὸν καὶ εὐάερον καὶ ὑγιεινὸν αὐτὸ χωρίον παρημελήθη; Διατὶ ἕως τῆς προσοχῆς ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὴν Κηφισίαν, δὲν ἐστράφη καὶ εἰς τὸ μαρούσι; Διαμένουν μὲν ἐκεῖ καὶ τόσα ἱκανὰ οἰκογένειαι, καὶ καλλωπισμὸς τις ἐγένετο, ἀλλ' ἐν γένει τὸ χωρίον, δὲν ἔχει τὴν πρόδοσιν τὴν ὁποίαν ἤξιζε νὰ ἔχῃ.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΔΥΟ ΠΟΛΕΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

— Οἱ τρελλοὶ ὑπερεπληθύνθησαν.
— Ὅλοι αἱ Ἀθηναῖκαί ὁδοὶ βοῦνται τοῖς οὐτοῖν.

— Προγῆς τὴν ἐσπέραν εἰς τὴν ὁδὸν Ἀγίου Διονυσίου ἕνας τρελλὸς φραγκοῦλῃς τὸ ὄνομα ὀλίγου δαῖν νὰ πνίξῃ τὸν κ. Ρουβινέ-την διερχόμενον ἐκεῖθεν καὶ σωθέντα χάρις εἰς μίαν καλὴν γροθιάν, ἣν ἔδωκεν εἰς τὸν τρελλόν.

— Τὸ Θησεῖον ἐπανερχεται καὶ πάλιν εἰς τὴν παλαιὰν του δόξαν.

— Ἐν αὐτῷ συνηθροίσθησαν ὅλοι οἱ σκαρπίζοντες τὸν γέλωτα κομικοί.

— Ὁ Θεοδωρέλος, ὁ Κοντισιώτης, ὁ Μούσης καὶ ὁ Κόκκινος κατέλαβον τὰ τέσσαρα ἄκρα αὐτοῦ.

— Καὶ ἀγωνίζονται τίς θὰ προσελκύσῃ τοὺς περισσοτέρους θαυμαστάς.

— Λέγεται, ἡ εἰς ὅμως δὲν τὸ πιττεύομεν ὅτι ὁ πρίνξ τῶν 50 τελωνοφυλάκων οἷτινες